

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 4C/312/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711204791
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedlačková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2013:1711204791.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok samosudkyňou JUDr. Andreou Sedlačkovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Mgr. Martinom Katriakom, advokátom, Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava proti žalovanej: S. J., nar. XX.X.XXXX, D. XXXX/XX, XXX XX C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob o zaplatenie 1.642,91 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 481,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 18.12.2009 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur splatných vždy do 25-teho dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 134,98 eur, z toho náhradu trov konania vo výške 24,19 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov konania vo výške 110,79 eur titulom trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 8.2.2011 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.642,91 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Na zdôvodnenie svojho nároku uviedol, že so žalovanou uzavrel dňa 28.4.2009 zmluvu o pripojení č. S. a toho istého dňa dodatok k zmluve. V zmysle predmetnej zmluvy o pripojení žalobca vypožičal žalovanej 1 kus SIM karty, ktorá umožňuje využívať telekomunikačné služby. V zmysle uzavretého dodatku odpredal žalobca žalovanej mobilný telefón za kúpnu cenu 0,03 euro.

Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období od 27.8.2009 do 27.9.2009, čím porušila zmluvné povinnosti a v zmysle dodatku k zmluve je povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 1.161,79 eur. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu podania žaloby pozostávala z neuhradených služieb vo výške 481,12 eur a z nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.161,79 eur.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 18.3.2013 uviedol, že v konaní žiada priznať sumu 481,12 eur za neuhradené služby a sumu 132,41 eur z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón. Uviedol, že uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, to znamená, že predstavuje škodu, ktorú žalovaná spôsobila tým, že získala mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. V časti zaplatenia sumy 1.029,38 eur spolu s príslušenstvom zoberal žalobca žalobu späť.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 23.12.2012, písomne nevyjadrila.

Písomným podaním zo dňa 15.1.2013 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane žalovanej.

Žalobca podaním zo dňa 18.3.2013 zoberal konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.029,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 18.12.2009 do zaplatenia späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Na základe dispozičného úkonu žalobcu súd uznesením zo dňa 30.4.2013, č.k. 4C 312/2012-46 zastavil konanie v uvedenej časti v súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. Súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím konania nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním vo veci samej.

Súd vykonal vo veci dokazovanie zmluvou o pripojení zo dňa 28.4.2009 č. S., dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 28.4.2009, faktúrou č. 8036209264, faktúrou č. 8036723791, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných telekomunikačných služieb, pokusom o zmier a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca uzavrel so žalovanou dňa 28.4.2009 zmluvu o pripojení č. S., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky a dňa 28.4.2009 aj dodatok k tejto zmluve.

Žalovaná riadne a včas nezaplatila žalobcovi cenu za poskytnutie služieb za obdobie od 27.8.2009 do 27.9.2009, čím porušila zmluvné povinnosti v zmysle vyššie uvedenej zmluvy. Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 3.12.2009 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala ani čiastočnou úhradou.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka je záväzkovým vzťahom právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom upravených, môžu však vznikáť aj z iných zmlúv zákonom neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba v Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená nepomenovaná zmluva v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej telekomunikačné služby. Súčasne s touto zmluvou uzavreli účastníci aj dodatok, na základe ktorého vznikol žalobcovi záväzok zabezpečiť žalovanej predaj zľavneného mobilného telefónu za kúpnu cenu 1 euro a záväzok žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 36 mesiacov. Žalovaná napriek využívaníu služieb žalobcu neuhradila faktúry za mesačné poplatky za služby.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná porušil svoju povinnosť platiť za poskytnuté služby, na ktorú sa v zmluve zaviazala, súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 481,12 eur za neuhradené služby. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., a preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 18.12.2009, kedy žalovanej uplynula lehota na dodatočné plnenie v zmysle pokusu o pokonávku zo dňa 3.12.2009.

Súd povolil žalovanej zaplatiť priznanú sumu v mesačných splátkach po 30 eur v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. So zaplatením dlžnej sumy v splátkach vo výške 30 eur vyjadril súhlas právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 31.5.2013.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 132,41 eur označenej ako náhrada škody, súd uvádza, žalobca po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že i) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, ii) vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, iii) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 132,41 eur a žalobca ho považuje za škodu vzniknutú porušením povinností žalovanej.

Žalobca poukazuje na článok III bod 3.7 dodatku, podľa ktorého „účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefónny je mu predávaný za cenu uvedenú v článku 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu)“.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že tohto sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 36 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420

ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností (zmluvná alebo záväzková zodpovednosť) a môže tiež vzniknúť z porušenia iných zákonom uložených povinností (mimozáväzková zodpovednosť). Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie prvého predpokladu, a to protiprávny úkon žalovanej. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaná v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 36 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (Doba platnosti a ukončenie zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ktoré sú súčasťou zmluvy. Podľa bodu 4.1 týchto všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 2 bodu 2.1 Všeobecných podmienok (Zmluva o pripojení. Aktivácia služieb) - spoločnosť poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe. Podľa článku 2 bodu 2.6 Všeobecných podmienok je zmluva uzatvorená dňom jej podpísania.

V tejto súvislosti súd poukazuje na § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že platné ukončenie zmluvy so žalovanou preukázané nebolo, čím nie je daný prvý predpoklad vzniku občianskoprávnej zodpovednosti.

Pokiaľ sa jedná o druhý predpoklad vzniku občianskoprávnej zodpovednosti - vznik škody, k tomu súdu poukazuje na § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ušlým ziskom je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Podľa tvrdenia žalobcu škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovanej predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu, tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný žalobcom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napríklad podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie

je následkom protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu deklarovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň nesplnenie tretieho predpokladu pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti, pretože v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovanou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 132,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 18.12.2009 do zaplatenia zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého k mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca bol úspešný v časti zaplatenia sumy 481,12 eur a žalovaná v časti 132,41 eur. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 78% a úspech žalovanej predstavuje 22%. Na základe uvedeného má žalobca nárok na náhradu trov konania vo výške 78% voči žalovanej a žalovaná má nárok na náhradu trov konania vo výške 22% voči žalobcovi. Keďže ide o pohľadávky, ktoré sa vzájomne sčasti kryjú, súd určil celkovú úspešnosť žalobcu vo výške 56% (78% - 22%).

Výška priznanej náhrady trov konania pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 43,20 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 197,84 eur vyčíslených podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnych služieb á 33,20 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia, 1x písomné podanie na súd, účasť na pojednávaní), 3x režijný paušál vo výške 7,81 eur, náhradu za stratu času - 3 x 13,01 eur, cestovné náhrady vo výške 3,36 eur a 20% DPH.

Vzhľadom na 56% - ný úspech žalobcu v konaní predstavuje náhrada trov konania celkovo sumu 134,98 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, trojmo.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).